

mission

TRO. HOPP. KÄRLEK.

MISSION 2022 NUMMER 1

Anna-Lena Sårs: Jag har en dröm

Bibelöversättning i Papua Nya Guinea

Fasteinsamlingen stöder utkomstmöjligheter i Tanzania

Etniska mataftnar i Vasa

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

KONTAKTUPPGIFTER

Understödskoordinatör
Britt-Helen Lindman
tfn 040 7648 051

Kommunikatör
Ann-Kristin Åvall
tfn 043 824 2150

Assistent
Bibiana Boucht
tfn 040 1692 418

Koordinator (församlings-
kontakter, barn och unga)
Camilla Skrifvars-Koskinen
tfn 040 6535 650

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallsskapet
www.youtube.com/mission.fi
www.twitter.com/felm_svenska
www.instagram.com/finskamissionssallsskapet

mission 163:a årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallsskapet.fi

Besöksadress: Magistratsporten 2 A, 00240 Helsingfors

Postadress: PB 56, 00241 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 040 7648 051,

info@finskamissionssallsskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör: Marika Björkgren-Thylin, tfn 040 9022 817

Redaktör: Ann-Kristin Åvall

Redaktionssekreterare: Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 700 exemplar. Denna tidning är tryckt på FSC och PEFC certifierat papper.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Nici Lönnberg

Tryck: FORSBERG

Finska Missionssällskapets insamlingskonto

FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH

Insamlingsstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2021/8249, i kraft 1.1-31.12.2022, beviljat 12.10.2021 av Ålands landskapsregering. De insamlade medlen används i Finska Missionssällskapets utrikesarbete.

LEDARE

MARIKA BJÖRKGREN-THYLIN
CHEF FÖR SVENSK SERVICE

Saliga de som håller fred

Det är svårt att inte bli dystert till sinnes då man följer med nyhetsrapporteringen dessa dagar. Krig, klimathot och pandemi är de teman som toppar nyheterna. Känslor av sorg över utvecklingen, oro inför framtiden och nöd för dem som lider, ligger nära till.

Tyvärr är synd och ondska en del av vårt liv här på jorden, även om vi ibland vill förtränga det. Vår 12-åring var helt förbluffad över att det i denna upplysta tid år 2022 faktiskt finns någon som med vett och vilja startar ett krig!

Det är ändå viktigt att vi inte lamlås och blir fast i oron och ångesten. Vi får påminna oss om att den som tror på Gud står på den starkastes sida. Vårt uppdrag att sprida hopp och kärlek till våra medmänniskor gäller oberoende av omständigheterna. Som kristna har vi heller inte fokuset på jorden utan i himlen. Vad som än händer så är himlen vårt mål och hoppet vår färdkost.

Redan i flera år har ordet hopp varit ledstjärnan för allt arbete som Finska Missionssällskapet utträttar. Vår strategi har rentav fått namnet Hoppets vägkarta och den förverkligar vi tillsammans med kyrkor över hela vår värld.

Missionssällskapet vill också svara på vår tids hot som krig, pandemier och klimatkrisen. Vi planterar träd för att motverka klimatförändringarna och hjälper människor att anpassa sitt levnadssätt till det ändrade klimatet. Vi bidrar till att sprida riktig information om covid-19, bygger vattenpunkter samt införsaffar hygienartiklar och skyddsutrustning för att minska spridningen av viruset. Ur vår katastroffond har vi beviljat 50 000 euro som via Lutherska världsförbundet och lokala lutherska kyrkor i Ukraina och dess grannländer går till att hjälpa dem som nu flyr kriget i Ukraina. Mer om allt detta kan du läsa på de kommande sidorna i denna tidning.

Det är tack vare dig, ditt stöd och dina förböner, som Missionssällskapet kan åstadkomma allt detta och fortsätta arbetet för en bättre värld. Idag vill jag särskilt tacka för alla donationer till vår katastroffond, som gör det möjligt för oss att reagera snabbt när en kris slår till.

För oss som är kristna är ändå bönen det främsta verktyget för att bekämpa ondska och orättfärdighet. Vi får be för dem som lider. Vi får be om vishet för oss själva och för dem som fattar besluten i vår värld. Och vi får be att Guds kärlek skulle smälta även de hårdaste hjärtana.

Saliga de som håller fred, de skall kallas Guds söner (Matt 5:9). Det får vara rättesnöret för oss idag.

Marika Björkgren-Thylin

På pärmen: Veronica Mwandu är byansvarig i Kishapu, Tanzania, och har som uppgift att uppmuntra byborna till att börja spara. **Pärmbild:** Virve Rissanen

ÖGONBLICKET

Årets fasteinsamling stöder företagande och bättre jordbruksmetoder i Tanzania för att ge familjer nya utkomstmöjligheter. Läs mer på sidorna 14–15.

FOTO: VIRVE RISSANEN

AKTUELLT

Finska Missionssällskapet ger 50 000 euro till de nödställda i Ukraina

Finska Missionssällskapet har beviljat 50 000 euro från sin katastroffond till Lutherska världsförbundet för att stöda människor på flykt från kriget i Ukraina.

Missionssällskapets långvariga samarbetspartner Lutherska världsförbundet har startat ett upprop för att få hjälp till de ukrainare som flyr sina hem och söker skydd och livets grundförutsättningar. Lutherska världsförbundet och dess medlemskyrkor i Ukraina och dess grannländer erbjuder skydd, nödhjälp och grundläggande sjukvård, psykosocialt stöd och själavård. Lutherska världsförbundet koordinerar hjälpen och kyrkorna ser till att hjälpen når fram.

FOTO: ADOBE STOCK / DENYS_KUVAIEV

*Gör en därför inga bekymmer för morgondagen.
Den får själv bära sina bekymmer. Var dag har nog av sin egen plaga.*

MATTEUSEVANGELIET 6:34

”Jag har EN DRÖM”

Missionären Anna-Lena Särs gläds åt att vara tillbaka i Senegal efter en paus på ett och ett halvt år. Hon ser fram emot nya projekt och har många nya idéer för sitt arbete bland barn och ungdomar.

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL

Missionären Anna-Lena Särs gläds åt att vara tillbaka i Senegal efter en paus på ett och ett halvt år. Hon ser fram emot nya projekt och har många nya idéer för sitt arbete bland barn och ungdomar.

Vid tidpunkten för intervjun är hon hemma i Fatick och håller på att återhämta sig från covid.

Anna-Lena Särs jobbar vid Senegals lutherska kyrkas avdelning för kristen fostran, som har till uppgift att stöda församlingarnas barn- och ungdomsarbete. Avdelningen ordnar utbildningar för förskollärare, söndagsskollärare och skriftskollärare. Tidigare ingick också koordineringen av arbetet i deras uppdrag, men eftersom kyrkan vuxit till sig är tanken att församlingarna nu själva ska koordinera sitt arbete.

Avdelningen har valt ut några tyngdpunktsförsamlingar som den jobbar med. Detta är nästa steg efter arbetet med pilotförsamlingar.

– Vi håller bibelstudier med församlingarna och tar upp olika teman som barns ställning i Guds rike, skriftskolans betydelse och ungdomsperioden, och att ge tionde och kollekt för församlingens arbete. Annat vi talar om är hur vuxna kan visa sin tro för sina barn, hur man ska bete sig i kyrkan i samband med gudstjänsten och hur man kan lära ut det till barnen. Det sistnämnda har uppskattats allra mest. Det är viktigt för senegaleser att följa beteendenormer, berättar Anna-Lena.

Avdelningen producerar också material för församlingarna. Dels för att de som undervisar i församlingarna ska ha något att utgå ifrån, dels för att det ska finnas utbildningsmaterial för personalen.

Vad är aktuellt just nu?

– Det som kommer att uppta en stor del av det här året är att planera ett nytt projekt som ska starta år 2023.

Vad handlar det nya projektet om?

– Allt vårt arbete nuförtiden är projekt. Vi jobbar med ett projekt som kallas för Prenoa där kyrkans barn- och ungdomsarbete ingår. En del av projektet gäller kyrkans självfinansiering och den andra delen handlar om att få fungerande strukturer och undervisning, med andra ord om att stärka kyrkans kapacitet. Barn- och ungdomsarbetet är en viktig del av kapaciteten med tanke på att häften av kyrkans med-

lemmar består av barn och ungdomar.

Målet är att kyrkan ska ha bra strukturer för sin verksamhet, vara välorganiserad och ha fungerande metoder och system, men också klara av att själv finansiera sin verksamhet. Tidigare har mycket av det som görs bekostats med medel från Finland eller andra utomstående partner, men nu försöker kyrkan utveckla sin självförsörjning och det görs på olika nivåer. En av nivåerna är församlingen.

”Frivilliga blir allt viktigare för att hålla i gång verksamheten.”

Vem utbildar dem som jobbar inom kyrkan?

– De inom kyrkan som har universitetsutbildning är väldigt få. De första åren i kyrkans historia var det Finska Missions-sällskapet som utbildade personal. De som har blivit utbildade av kyrkan är nog övervägande präster och då har de fått stipendium för att studera utomlands vid universitet. Några av de nyare prästerna har gått på kyrkans eget teologiska institut här i Dakar, som motsvarar utbildning på gymnasienivå ungefär. Det är en utmaning att få personal med tillräckligt hög utbildning.

Finns det tillräckligt med personal i församlingarna?

– Kyrkan kan inte längre ha så många anställda och frivilliga blir allt viktigare för att hålla i gång verksamheten. Tyvärr har de frivilliga inte nödvändigtvis så mycket utbildning. De största församlingarna är landsbygdsförsamlingar och på landsbygden är utbildningsnivån ännu lägre än i städerna. Har man utbildning flyttar man ofta bort från landsbygden eftersom det är brist på arbetstillfällen. I storstäderna har församlingarna i allmänhet lite bättre ekonomi eftersom församlingsmedlemmarna är rikare och ger mera i kollekt, och kan ofta bidra till församlingslivet också på andra sätt.

Till huvudstaden Dakar kommer många studerande och stannar så länge de studerar. Ganska många ungdomar har fått sti-

pendium för universitetsstudier, men de jobbar inte nödvändigtvis inom kyrkan efter examen utan börjar med annat. Tyvärr har inte kyrkan råd att betala så höga löner. Arbetsuppgifterna inom kyrkan är ganska krävande och lönen låg vilket gör att jobben inte är så attraktiva. Enligt Anna-Lena är det till fördel om man har en universitetsexamen för att kunna fylla i rapporter och annat.

Om ni har många frivilliga, är omsättningen stor?

– I söndagsskolarbetet är det ett problem att de frivilliga byts ut väldigt ofta. Det finns flera orsaker till detta: många är tvungna att flytta efter arbete eller så flyttar de för att studera. Ibland får de frivilliga andra uppgifter i församlingen och då lämnar de söndagsskolarbetet. En släkting kan bli sjuk och då hinner inte den frivilliga längre med sitt uppdrag. Det måste hela tiden utbildas nya söndagsskollärare. Fördelen är att flera kan jobbet, men det är resurskrävande att hela tiden leta efter nya personer som skulle kunna tänkas klara av arbetet. Det krävs att man kan läsa – det är inte en självklarhet i ett land med 60 procents läskunnighet. Det krävs att man kan

Anna-Lena Särs.
FOTO: HELI VUOHELAINEN

ta barn på ett bra sätt, att man är intresserad av verksamheten och att man kan tänka sig att inte gå på gudstjänst varje söndag. I och med att det hela tiden behövs nya frivilliga så måste det finnas någon i församlingen som följer med och ser till att verksamheten fungerar och det är där vi kanske har det största problemet.

Jag har en dröm

Anna-Lena berättar att hennes stora dröm är att få i gång ett system för utbildning av alla medlemmar i den lutherska kyrkan med målsättningen att de lär sig grunderna för hur man lär ut kristendom till andra.

– Jag tänker mig en undervisningsmodul som skulle ingå i dopundervisningen. Den skulle handla om hur man lär ut tron till sina barn eller till andra kristna. Nästa modul skulle kunna vara en fördjupning av undervisningen, så att alla kunde sköta söndagsskolarbetet. Detta skulle innebära att när man väl är döpt skulle man åtminstone kunna hjälpa till med något i församlingen. Det är min dröm, och det skulle kanske kräva att man inte behövde kunna läsa och skriva. Men det är kanske inte så lätt att införa ett helt nytt system. Det är många osäkerhetsfaktorer helt enkelt.

Det här fick mig att tänka på bibellektionerna som ni distribuerade tillsammans med radioapparater. Hur gick det med det?

– Tanken var att söndagsskollärarna skulle kunna låna ut radioapparater till söndagsskolbarnen i byarna där man inte får träffas i stora grupper på grund av coronan. Söndagsskolgrupperna kan vara ganska stora, upp till femtio barn, även om det i vissa församlingar bara är två eller tre barn. Det ska bli intressant att höra hur det har gått när vi har följande söndagsskoleseminarium.

Anna-Lena berättar vidare att de funderat på något liknande koncept för skriftskolundervisningen. Skriftskolundervisningen har nämligen flera utmaningar. En utmaning är att läs- och skrivkunnigheten ibland är haltande eftersom skolgången inte sker på modersmålet. Om de unga kan läsa så kan de ofta bara läsa och skriva på franska. Men de förstår kanske inte innehållet på franska lika bra som om de skulle få lektionerna på sitt eget språk serere. Därför håller läraren oftast lektionen på serere och så fyller ungdomarna i sitt häfte på franska.

Andra utmaningar för skriftskolundervisningen är coronapandemin, de långa avstånden och de många kapellförsamling-

I Borgå stift stöds Anna-Lena Sårs arbete av Borgå svenska domkyrkoförsamling, Grankulla svenska, Karis-Pojo svenska, Karlaby svenska, Korsholms svenska, Petrus, Solf och Vasa svenska församling samt Förbundet Kyrkans Ungdom. Dessutom stöder Karis-Pojo svenska, Kronoby, Mariehamn, Eckerö-Hammarland och Närpes församling lutherska kyrkan i Senegal.

arna, som gör att det är svårt att samla ungdomarna.

– Radioapparater skulle kunna vara en lösning. Konfirmanderna kunde få lyssna på bandade lektioner på sitt modersmål och sedan fylla i häftet. Det skulle minska antalet gånger de behöver transport från en by till en annan. En avigsida är förstas att gemenskapen, som är en viktig del av skriftskolan, går förlorad. Sedan måste man också fråga sig om det i längden är hållbart att bygga upp ett system för undervisning som bygger på teknik och medel utifrån. ∞

En flicka leker en variant av fiske-leken under barnens veckoslut i byn Fangade. FOTO: ANNE MARIE DIONE

En årlig träff för söndagsskollärare i Saint Louis församling. FOTO: ANNE MARIE DIONE

Försiktigt goda nyheter från Etiopien

Fadderbarnen är oskadda, vår evakuerade anställda har återvänt och katastrofhjälpen kom fram.

TEXT: MINNA HAVUNEN ÖVERSÄTTNING: ANN-KRISTIN ÄVALL

I större delen av Etiopien har den väpnade konflikten lugnat sig. Statens trupper har återtagit städerna Dessie, Kombolcha och Woldiya. Som en försökande gest har staten befriat framstående politiska fångar. I området Tigray fortsätter konflikten och regeringens trupper gör flyganfall. Det råder stor press på parterna i konflikten att påbörja fredsförhandlingar.

”Personalen som arbetar för Finska Missionssällskapets samarbetspartner har återvänt, eller är på väg att återvända, till sina hem i de nordliga delarna av Etiopien”, berättar landschefen för Etiopien Kristina Ojala.

”Kontor och kyrkans utrymmen har plundrats, liksom Missionssällskapets gästhem i Dessie. Det är ändå en lättnad att veta att de anställda och fadderbarnen är oskadda, enligt de uppgifter vi

har just nu”, säger Ojala.

I huvudstaden Addis Abeba har livet fortsatt nästan som vanligt under konflikten och Missionssällskapets anställda Mekonnen Mulat har nu återvänt till staden.

”Jag är verkligen glad att jag kunde återvända. När vi lämnade landet visste vi inte hur situationen skulle utvecklas”, berättar Mekonnen. Han har redan kommit i gång med sitt vanliga arbete bland hörselskadade människor. Mekonnen utbildar lärare om hörselskadades specialbehov. Arbetet stöds av Finlands utvecklingssamarbete.

I slutet av förra året gav Missionssällskapet nästan 200 000 euro i humanitärt stöd till etiopier som tvingades fly sina hem på grund av konflikten. Pengar omdirigerades bland annat från arbete som på grund av krigstillståndet inte kunde utföras. Den humanitära hjälpen nådde fram till flyk-

tingcentrum i området Bahir Dar i slutet av förra året. Mer än 6 000 flyktingar fick madrasser, filtar, matolja och bönmjöl.

I slutet av december beslöt Etiopiens parlament att grunda en kommission som främjar nationell dialog och som har som uppdrag att hitta en politisk lösning till de många samhällsliga problemen i Etiopien. Även andra lovande signaler finns:

”Det årliga mötet för Afrikanska unionens chefer hålls i Addis Abeba om två veckor. Det är ett tecken på att situationen i landet har lugnat sig”, säger Mekonnen.

Missionssällskapets samarbetspartner i norra Etiopien börjar nu ta sina hem i besittning igen och håller på att återuppta arbetet. Över 12 000 människor nås av Missionssällskapets arbete i området där konflikten nu lugnat sig. ∞

THAILAND: Trygghet på Nådens hem

Hoom (t.v. på bilden) kom till Nådens hem direkt från en byggarbetsplats. Pappan till barnet hade stuckit innan Hoom visste om att hon var gravid. Hon fortsatte på byggarbetsplatsen ännu några månader tills hon inte längre orkade med det fysiskt tunga arbetet. Hoom kommer från norra Thailand och hennes föräldrar hör till ett bergsfolk som bor i gränstrakterna.

Många invecklade omständigheter ledde Hoom till Nådens hem. Via en samtals-tjänst fick hon telefonnumret till två olika skyddshem, men de vägrade ta emot henne

eftersom hon inte är thailändsk medborgare. Till slut fick hon numret till Nådens hem, där en vänlig person hälsade henne välkommen.

Från sitt första besök i kyrkan minns Hoom korset. Hon såg på det och tänkte att om Gud finns i den här kyrkan så kunde han möjligen hjälpa henne. Efter det fick hon hjälp och vänligt bemötande från många håll. Hoom upplever att hon fått mycket ledning sedan hon ringde till Nådens hem. Hon har fått information och hjälp med att planera sin framtid.

Nu hjälper Hoom flyktingar på det område där hon bor. Efter att hon själv fått hjälp vill hon nu hjälpa andra som råkat illa ut.

Medan Hoom bodde på Nådens hem ville hon få dopundervisning. I juli döptes hon och hennes dotter Lisa och de blev medlemmar i den lutherska kyrkan i Thailand. På grund av coronarestriktionerna deltog bara de mammor som bodde på Nådens hem och deras barn, de anställda och prästen i dophögtiden. Dopet firades sedan på thailändskt vis med en gemensam lunch.

TEXT OCH FOTO: ANJA MARKKANEN

ANGOLA: Dinis Ezequiel är en inspirerande lärare

”Det är kyrkornas förtjänst att minoritetsspråken här i Angola ännu lever”, säger pastor och teologie magister Dinis Ezequiel, som fungerar som bibelöversättningskonsult för Angolas Bibelsällskap. Dinis ansvarar tillsammans med Missionssällskapets översättningskonsult Riikka Halme-Berneking för tre bibelöversättningsprojekt i södra Angola.

Dinis kommer från ett kristet hem. Hans mamma läste varje dag i sin kära bibel med svarta pärmar. Bibeln var på umbundu och hon förstod inte alltid alla de ord som de utländska bibelöversättarna hade hittat på. Familjen fick ändå lära känna Jesus på sitt eget språk.

Dinis har en stor passion för att översätta Bibeln och att undervisa. Han tror att det i varje kultur och språk syns spår av Guds hand. Många i Angola har redan som barn lärt sig att deras eget språk är mindre värt än det officiella språket portugisiska, men Dinis får även de skeptiska att förstå att som Guds skapelse har vi alla rätt att prata med Gud och om Gud på vårt eget språk. Gud talar ju också till oss på vårt språk.

”Jag tackar Gud för konsultutbildningen. Ur den får jag ösa både för mitt jobb som översättare och för det jag gör i kyrkan, i översättningsprojekten och då jag undervisar.”

TEXT OCH FOTO: EEVA-LIISA RANTASUOMELA

PAKISTAN: Bibelkorrespondenskurserna nådde eleverna trots pandemin

Trots det dåliga coronaläget har bibelkorrespondenskurserna många deltagare. Brevkurserna hade år 2020 cirka 340 aktiva studerande som fick kursmaterial per post.

”Vi använde digitala verktyg för att kunna hålla regelbunden kontakt med våra studerande och vi ordnade 15 gruppmöten på webben”, berättar rektorn för bibelkorrespondensskolan, pastor Aamir Khan. Dessutom ordnade skolan över 100 privata möten med studerande – en del i verkliga livet och en del på nätet. ”Poängen med mötena är att väcka intresse för att studera Bibeln och lära känna Gud”, fortsätter Aamir Khan. Han påminner om att de fysiska mötena ännu är viktiga, eftersom många människor på landsbygden inte har internet. Något som också hindrar kontakt via internet är bristen på el, elav-

brotten samt att studerande inte har den utrustning som behövs.

En kvinna som deltagit i bibelkorrespondenskurserna berättar: ”Bibelkurserna har uppmuntrat mig och gett mig vägledning, något som helt förändrat mitt liv. Via kurserna har jag fått mera medlidande och kärlek till andra människor och jag känner att det stött min andliga tillväxt. Jag kan inte med ord beskriva hur mycket lycka och frid kurserna gett mig. De har till och med gjort mig till en starkare människa så jag kan stöda och hjälpa andra. Jag hoppas att jag kan berätta för mina vänner om bibelkurserna. Jag hoppas också att Gud beskyddar er från coronan.”

TEXT: HELI VUOHELAINEN FOTO: PIXABAY

RYSSLAND: Lekplatsen öppnar dörren till församlingen

I många av församlingarna i Urals prosteri har man med stöd av Finska Missionssällskapet byggt en lekplats på kyrkans gård. För många barn och deras familjer har lekplatsen öppnat dörren till församlingen och dess verksamhet.

I år ingår det i planerna att bygga en lekplats på gården utanför Kazans kyrka. År 2016 tog församlingen i bruk en ny kyrkobyggnad och efter det har församlingen vuxit och dess verksamhet har blivit mera mångsidig. Genom att bygga en lekplats vill Missionssällskapet beakta områdets barn och deras föräldrar samt stöda utvecklingen av församlingens barnarbete. Då arbetet fortskrider kommer vi att stötta församlingen och dess kyrkoherde med de tillstånd som behövs för byggandet och i planeringen av alla åtgärder relaterade till projektet. På uppdrag av kyrkoherden och alla ansvariga i församlingen ber vi om förbön för arbetet.

TEXT: MIIKKA KALLIO FOTO: ANDREY HEIKKILÄ

Kristendomen skingrar rädslan för andar

Många byar saknar vägar och det är tidskrävande att ta sig fram på Papua Nya Guinea.

Bibelöversättningsarbetet i Papua Nya Guinea kräver uthållighet, en stark tro och förmåga att anpassa sig till de primitiva förhållandena i byarna. I landet talas ungefär 840 språk.

TEXT: MARJATTA KOSONEN **BILD:** LEIMIDI HENRY **ÖVERSÄTTNING:** ANN-KRISTIN ÄVALL

”I princip är 98 procent av befolkningen kristen, men i praktiken lever kristendomen sida vid sida med animismen. Inom animismen tror man att döda människor och naturandar påverkar levande människor. Man tror också att en del människor kan påverka andra genom trolldom och häxkonst. Kristendomen skingrar rädslan för andar”, säger bibelöver-

sättningskonsult Hilikka Arminen (65). ”Numera förväntar sig människorna omedelbara materiella fördelar. I landet finns cirka 150 kristna trossamfund, däribland även kulter och sekter. En god kristen undervisning skulle vara en bra motvikt till dem.” Hilikka uppskattar att en tredjedel av översättningarna av Nya testamentet är i flitig användning, resten

används mindre. ”Om det finns väckelse och ett aktivt församlingsliv används också Nya testamentet mera.”

Hilikka har arbetat i Papua Nya Guinea i 24 år, varav de senaste 20 åren med språket urat, som talas av cirka 2 500 människor. Översättningen av Nya testamentet blev klar år 2016 och en inspelning av översättningen färdigställdes ett par år senare.

Hilikka har även fungerat som översättningskonsult på bibelberättelsekurser för ett trettiotal språk.

Bibeln kommer troligen aldrig att översättas till världens alla språk. Enligt Hilikka håller en del av språken på att dö ut och det går inte att hitta tillräckligt många intresserade för ett översättningsarbete som tar lång tid.

Hilikka återvände hem till Esbo i juli efter att ha blivit vaccinerad mot corona på kliniken i Ukarumpa. Det var ingen kö till vaccinationen. ”Lokalbefolkningen är rädd för att vaccinet ska innehålla ett mikrochip eller vara odjurets märke. Jag försökte lugna en av översättarna med att ge rätt information.”

Under hösten arbetade Hilikka med bibelberättelser på språket muna och i november gick hon i pension från Missions-sällskapet.

Fängslande arbete. Så beskriver Hilikka sitt jobb i Papua Nya Guinea. ”Det är ett privilegium att få studera Bibeln på arbetstid och få dess innehåll tydligt och klart översatt till ett annat språk. Det har inte varit

lätt, och många gånger hade det varit enklare att bara strunta i allt”, medger Hilikka.

”Men jag hade ett tydligt inre kall. Jag kände att min plats var där och att jag inte kunde lämna uppdraget på hälft. Förbörnerna var till stor hjälp, bönesvaren var många. Vänners uppmuntran betydde mycket, liksom de erfarna arbetskamrater

”Svårigheter hör till och det går att leva med dem.”

som öppet berättade om sina egna svårigheter. Det gav sinne för proportioner och bekräftade att svårigheter hör till och det går att leva med dem.”

”På bibelberättelsekurserna såg jag människor förändras när de började tillämpa

Ordet i sin vardag. Mina lokala arbetskamrater fick så småningom mer krävande uppgifter och började sköta merparten av undervisningen på egen hand.”

”Vi är jämlika och jag har kunnat hjälpa dem att växa. Vi hör till samma gäng, vi håller ihop och uppskattar varandra. Tack vare den erfarenheten kan det hända att jag fortsätter på distans från Finland som frivillig översättningskonsult efter min pensionering.”

Även Alan Brown jobbar som Missions-sällskapets utsända med läskunnighets- och bibelöversättningsarbete på språket kovai. Han planerar att återvända från Finland till Papua Nya Guinea.

En del vill och kan fortsätta med bibelöversättningsarbetet ännu efter sin pensionering. Det är inte lätt att ersätta en bibelöversättare som behärskar ett ovanligt språk då hen går i pension.

En som valt att fortsätta jobba är Katri Linnasalo (69) som bor i Ukarumpa i Papua Nya Guinea. Katri arbetade med bibelöver-

Här firas det avslutade projektet med glass! Hilikka Arminen slutförde tillsammans med sina arbetskamrater Makson Joel (t.v.), Henry Kasese och Maikah Kunabo sitt arbete på Alotau-centret i Papua Nya Guinea. De granskade översättningen av en sammanfattning av Gamla testamentet, där 800 verser översatts till maiadum.

På Hilikka Arminens avskedsfest i juli serverades tårter. "Vemodet är ett tecken på att vi haft något fint och värdefullt, som vi kommer att sakna", säger Hilikka.

sättning i 37 år som Missionssällskapet ut-sända men fortsätter att jobba som frivillig.

"Översättningsarbetet på språket nek skulle sannolikt fördröjas mycket eller stanna upp helt utan min närvaro. Jag är grundfrisk och ingen är beroende av min hjälp i Finland", konstaterar Katri.

Just nu granskar hon Paulus brev tillsammans med pastor Kaik Yunamu.

Katri planerar att fortsätta jobba med språket nek i åtminstone ett år till, eventuellt längre. Hela Nya testamentet är redan översatt, liksom en tredjedel av Gamla testamentet.

Katri gör också besök till sin gamla "hemby" Goambot. Byn saknar väg, så en pilot från organisationen SIL flyger Katri dit med helikopter. Med buss eller lastbil och sedan till fots skulle resan ta tre dagar. "Fågelvägen tar det 40 minuter med helikopter till byn. Men där finns ingen flygplats."

Organisationen SIL påbörjade bibelöversättningsarbete i Papua Nya Guinea år 1956. Med dess hjälp har Nya testamentet översatts till 217 lokala språk. Katri berättar att sammanlagt har Nya testamentet översatts till 266 språk i Papua Nya Guinea, då SIL inte är den enda organisationen som arbetar med bibelöversättning.

Pirkko Luoma, som gått i pension från Missionssällskapet tjänst, fortsätter på frivillig basis sitt arbete med språket urim på distans från Finland. Marjo Brownie blev år 2019 klar med Nya testamentet på mussau och gick sedan i pension. Hon arbetade tillsammans med sin man John Brownie. ☺

Finska Missionssällskapet stöder bibelöversättning till 15 språk:

Papua Nya Guinea:

1. kovai
2. nek
3. urim

Myanmar (Thailand/Laos/Kina):

4. ake

Thailand/Laos:

5. lua

Senegal:

6. pulaar

Angola:

7. nkumbi
8. ngangela
9. songo
10. umbangala
11. njaneka
12. umbundu
13. kikongo

Namibia:

14. kwanjama
15. ndonga

Värdefull

- att arbeta för människors värde och värdighet

Lördag 14 maj 2022

Kyrkoby församlingshem, Stora byvägen 1, Sibbo

En dag om mission och vårt globala ansvar

10–10.30 Välkomstkaffe

10.30–12 Värdigt liv för alla – vårt uppdrag

Välkomstord av Camilla Ekholm och Marika Björkgren-Thylin.

Vägen framåt – missionsarbetet under kommande år, inledning av Rolf Steffansson.

Panelsamtal med Rolf Steffansson, Andrey Heikkilä, Tomas Kolkka och Milja Westerlund.

12–13 Lunch

13–14.30 Glimtar från arbetet

En jordenruntresa med berättelser, bilder, videohälsningar och musik. Medverkar gör Pia Kummel-Myrskog, Christina och Andrey Heikkilä, Riikka-Maria och Tomas Kolkka samt Furahakören under Anna Maria Böckermans och Fiona Chows ledning. Kollekt.

14.30–15 Eftermiddagskaffe

15.00–16.30 Workshoppar – välj en

1) Varje människa värdefull – kyrkans uppdrag i Ryssland och Thailand med Christina och Andrey Heikkilä, Riikka-Maria och Tomas Kolkka.

2) Människan, miljön och missionen. Kom och diskutera tillsammans med Britt-Helen Lindman och Camilla Skrifvars-Koskinen.

3) Sång och musik från den globala kyrkan. Workshop med Anna Maria Böckerman, Fiona Chow och Furahakören.

4) Min kropp – mitt tempel. Vi stretchar, ber, välsignar och tar hand om våra kroppar med Sara George.

5) Pilgrimsvandring och mission med Milja Westerlund och Ann-Kristin Åvall.

17–17.45 Bön för kyrkan i världen

Lovsång och förbön med Camilla Skrifvars-Koskinen, Helena Rönnerberg och Lauri Palin.

18– Minifestival – ute och inne

Mat, musik, mingel och mission med Patrik Frisk. Huvudartister är Maria och Tomas Höglund med band.

Stöd utgivningen av tidningen Mission

Saajan tilinumero Mottagarens kontonummer	IBAN FI38 8000 1400 1611 30	TILISIIRTO GIRERING Betalningen förmedlas endast till mottagare i Finland enligt allmänna villkor för inrikes betalningsförmedling och endast till det kontonummer betalaren angivit.	
Saaja Mottagaren	Finska Missionssällskapet PB 56, 00241 Helsingfors	Frivilligt bidrag för tryckning och postning av tidningen Mission Skriv i meddelandefältet: TIDNING	
Maksaja Betalaren			
Alle- kirjoitus Underskrift		Viitenro Ref.nr	
Tiilitä nro Från konto nr		Eräpäivä Förf.dag	Euro

Insamlingstillstånd: Finland RA/2020/1538, i kraft tills vidare fr.o.m. 1.1.2021, beviljat 1.12.2020 av Polisstyrelsen. Åland ÅLR 2021/8249, i kraft 1.1–31.12.2022, beviljat 12.10.2021 av Ålands landskapsregering.

Barnpassning för yngre barn ordnas kl. 15–16.30. Dagklubbsutrymmet är öppet för barnen hela dagen.

För dagen säljs ett matpaket till ett totalpris på 30 €/vuxen och 15 €/studerande och barn (under 6 år gratis). För enskilda måltider är priset: förmiddagskaffe 5 €/3 €, lunch 12 €/8 €, eftermiddagskaffe 4 €/2 € och kvällsbit 11 €/7 €. Betalningen sker med kort eller kontanter vid ankomsten. Att bara delta i programmet kostar inget.

Anmäl gärna ditt deltagande med tanke på måltiderna till församlingens pastorskansli, tfn **09-2391005** (må, ti, to kl. 9–12), e-post sibbo.forsamling@evl.fi. Sista anmälningdag är **4.5.2022**.

Mer information får du på www.finskamissionsallskapet.fi/missionsfest eller genom att kontakta oss på e-post info@finskamissionsallskapet.fi eller tfn **040-1692 418**.

Arrangörer är Finska Missionssällskapet och Sibbo svenska församling.

Geoffrey Limbe och hans familj har fått solpaneler till sitt hem. BILD: VIRVE RISSANEN.

Fasteinsamlingen stöder utkomstmöjligheter i Tanzania

Årets fasteinsamling stöder företagande och bättre jordbruksmetoder i Tanzania för att ge familjer nya utkomstmöjligheter och flera ben att stå på om extrema väderförhållanden slår till och skörden blir liten. Finska Missionssällskapet lär ut nya och effektivare odlingsätt, ordnar företagartutbildning och erbjuder kvinnor små lån för att starta egna företag.

I Tanzania har jordbruket redan drabbats av klimatförändringen med utblivna regn och plötsliga översvämningar som följd. De allt sämre skördarna leder till att allt färre klarar sig på sitt jordbruk. Byborna behöver lära sig nya sätt att anpassa sig till det förändrade klimatet.

Finska Missionssällskapet lär ut effektiva jordbruksmetoder och ger information om tåligare grödor som klarar torka. Resultatet av detta arbete syns i både enskilda människors och samhällens liv. Under år

2020 tryggades 2 691 familjers tillgång till mat och 201 vedsnåla spisar togs i bruk.

Fattigdomen i världen var utbredd redan innan coronapandemin slog till och den har nu ökat explosionsartat. Enbart coronapandemin har tvingat fler än 112 miljoner kvinnor och flickor till ett liv i extrem fattigdom. Det är nu viktigt att se till att pandemin inte raserar resultatet av det fina jämställdhetsarbete som utförts under gångna årtionden.

I Tanzania är situationen speciellt svår på landsbygden där fattigdomen ökat och

många kvinnor och flickor saknar möjligheter att själva styra över sina liv. Flickors ställning i familjen och i samhället är extra dålig i glesbygden. Samtidigt vet vi att man genom att stöda flickorna kan hjälpa hela samhället att utvecklas.

Finska Missionssällskapet har under de senaste åren ordnat företagartutbildningar för kvinnor och flickor i de tanzaniska byarna i länen Mtwara-Lindi, Morogoro och Shinyanga. Många kvinnor har fått stöd genom små lån och 2 300 kvinnor har startat

egna företag. Nu kan dessa kvinnor försörja sig själva och sina familjer. Företag har startats bland annat inom tvål- och batiktillverkning, trädgårdsskötsel och djurhushållning. ”Den främsta anledningen till att vi nått

goda resultat är att vi arbetar i lokalsamhällen som är genuint intresserade av förändring och villiga att pröva på nya saker. En lämplig blandning av engagemang, optimism och yrkeskunskap ger upphov till

goda idéer”, säger Missionssällskapetets projektledare Raija Hurskainen, som har lång erfarenhet av utvecklingsarbete.

Nedan berättar två personer om den hjälp de fått.

Agnes liv förändrades tack vare företagande

Finska Missionssällskapet stöder många familjer i fattiga områden i Tanzania, till exempel på landsbygden i Shinyanga. I byn Mwatuju fick kvinnorna utbildning om företagande och produkttillverkning. Utbildningen är viktig för att kvinnorna inte ska vara helt beroende av sina män eller av den knappa skörd som åkrarna ger.

Agnes Kidusa är en av de nya företagarna och får inkomster av att tillverka och sälja tvål. Hon har också fått annan nyttig information:

”Vi bybor blev också erbjudna rådgivning om familjeplanering, något som är jätteviktigt”, berättar Kidusa.

TEXT OCH FOTO: VIRVE RISSANEN

Stöds av Finlands utvecklingsarbete

Ali fick coronainformation genom radioprogram

Ali Saidi Belekya är en av de tanzanier som lever i en by utan att veta särskilt mycket om vad som händer i världen utanför. Han kände inte till coronapandemin och på grund av bristfällig hygien blev han ofta sjuk. Situationen förändrades när Finska Missionssällskapetets lokala samarbetspartner kom på besök till hans by. Besökarna delade ut radioapparater för att förbättra informationsgången och gav hygienprodukter för handtvätt. Belekya lyssnade på ett radioprogram om det nya viruset och lärde sig hur man kan undvika sjukdom. Programmet hade producerats av Missionssällskapetets lokala samarbetspartner.

”Förutom fakta om coronaviruset fick vi information om valen i vårt land. Vi fick även tips om odling och boskapsskötsel”, berättar Belekya. Tvålen och utbildningen i handtvätt hjälper honom att förebygga också andra sjukdomar som sprids på landsbygden. Han lovar använda de nya kunskaperna även i fortsättningen. ”Coronan drabbar inte mig för jag har lärt mig att bekämpa viruset”, säger Belekya. ☺

TEXT: SUVI KUUSI FOTO: TANGANYIKA CHRISTIAN REFUGEE SERVICE (TCRS)

Juristassistent Sara-Maria Lehto (t.v.) skickar nya testamentsguider till intresserade och svarar i vicehäradshövding Tarja Larmasuos telefon då hon sitter i möte.

Förtroende uppmuntrar till att överväga ett testamente

”Vi är tacksamma för de människor som har visat förtroende för vårt arbete genom donationer”, säger vicehäradshövding Tarja Larmasuo vid Finska Missionssällskapet.

TEXT OCH BILD: MARJATTA KOSONEN **ÖVERSÄTTNING:** ANN-KRISTIN ÄVALL

Finska Missionssällskapet har gjort en ny testamentsguide och -broschyr. Båda kan beställas kostnadsfritt. ”Jag hoppas att guiden ger behövliga råd och verktyg för reflektioner kring eget testamente”, säger Tarja Larmasuo.

Missionssällskapet får årligen in medel från cirka 30 testamenten. Testamentsintäkterna, ungefär ett par miljoner euro, är en betydande inkomstkälla för Missionssällskapet.

Genom ett testamente kan man donera antingen en mindre eller en större del av sin egendom för att stöda ett ändamål som är viktigt för en själv. Missionssällskapet liksom andra allmännyttiga organisationer betalar inte skatt på testamentsdonationer. Stöd för arbete bland kvinnor och barn hör till testamentsdonatorernas favoriter.

Larmasuo berättar att det är vanligt att berörande berättelser från Missionssällska-

pets verksamhetsområden inspirerar till att göra upp ett testamente. Oftast har donatorerna ändå följt sällskapets arbete under en längre tid och känner väl till verksamheten.

Testamentsgivaren vill vara säker på att pengarna går till rätt ändamål. Utan denna visshet fattas inga donationsbeslut.

Sekretessen viktig

Att betjäna dem som överväger att göra

upp ett testamente är en viktig och värdefull del av Tarja Larmasuos arbete. Hon är direktör för avdelningen för förvaltning och ekonomi och har jobbat 20 år vid Missionssällskapet. ”Ett testamente och tillhörande åtgärder förutsätter finkänslighet och förtroende. Om testatorn så önskar träffar vi henne personligen, men berättar inte för någon annan vem som gjort upp ett testamente”, betonar Larmasuo.

”Många testamentsgivare saknar arvingar eller så är de avlägsna. De vill försäkra sig om att begravning och minnestund ordnas, och att nödvändiga handlingar som bouppteckning upprättas lagenligt.” Missionssällskapet ordnar begravning och minnestund, och tar hand om gravskötsel, ifall testatorn så önskar. Alla nödvändiga handlingar upprättas med beaktande av de formella krav som lagen fordrar.

Hemmet respekteras

Många äldre personer funderar på vad som händer med deras hem eller kära minnes-

föremål efter att de själva dött. Om hemmet har testamenterats till Missionssällskapet hjälper sällskapets personal, pålitliga frivilliga eller de närstående till den avlidna till att tömma bostaden.

De handlingar som innehåller hälso-uppgifter eller andra konfidentiella uppgifter förstörs på tillbörligt sätt och möbler och annat lösöre går igenom. De kan säljas exempelvis på auktion eller på församlingens lopptorg. ∞

Läs mer och beställ en testamentsguide:

finskamissionssallskapet.fi/testamente

Ta kontakt:

Tarja Larmasuo,
tfn 040 4514 534,
e-post tarja.larmasuo@finskamissionssallskapet.fi

Ge ett testamente fyllt av hopp

Varje testamentsdonation bidrar till vårt långsiktiga arbete för en bättre värld.

Har du frågor om testamenten?

Ta kontakt med vår jurist:

Tarja Larmasuo
tarja.larmasuo@finskamissionssallskapet.fi
040 451 4534

Beställ vår testamentsguide
finskamissionssallskapet.fi/testamente

FINSKA 1859
MISSIONSSÄLLSKAPET

Läs mera:
FOOD FOR HOPE
finskamissionssallskapet.fi/
foodforhope

Då man lagar mat tillsammans uppstår en gemenskap

Vasa svenska församling arrangerar spännande etniska mataftnar. Jessica Emaus berättar om denna inspirerande lågtröskelverksamhet och ger tips till andra församlingar.

TEXT: ANN-KRISTIN ÅVALL **FOTO:** JESSICA EMAUS OCH CAMILLA SKRIFVARSKOSKINEN

Berätta om era etniska mataftnar!

–Tanken med verksamheten är att det ska vara enkelt att bjuda med någon, också någon som inte annars går i kyrkan eller som ens tillhör vår religion. Det är låg tröskel att komma när vi tillreder mat tillsammans och umgås kring maten. Att information om Finska Missionssällskapets arbete ingår i programmet har varit tydligt utsatt i annonseringen och att man kan bidra med en frivillig avgift.

Hittills har vi haft tre mataftnar med temaländerna Nepal, Senegal och Kina. Vi har bjudit in gäster som berättat om Finska Missionssällskapets arbete i länderna. Missionären Anna-Lena Särs talade om arbetet i Senegal. På kvällen med Kinatema gästade tidigare missionärerna Håkan och Judy Granberg oss, och under Nepalkvällen informerade koordinatör Camilla Skrifvars-Koskinen om det som görs i Nepal.

Det har kommit folk i olika åldrar, vilket är roligt. Mataftnarna har ordnats på fredagskvällar, man har kunnat komma som

familj och äta fredagsmiddag tillsammans med andra. Några har tagit med sina vänner eller sin familj. Någon gång har det varit övervägande finländare, vid något annat tillfälle kom det mest invandrare. För barnen har jag gjort i ordning en pysselhörna där de kunnat sitta och pyssla.

I medeltal har vi varit 20 personer per tillfälle. Vi har annonserat mataftnarna så att man kan delta på engelska. Vi har pratat engelska och svenska om vart annat. Det har gjort att det är lättare att ta med sig till exempel utländska studerande.

Vi har haft stor hjälp av människor från temakulturerna som kunnat instruera i matlagningen. Att hitta rätt ingredienser – speciellt för kinamaten – är en utmaning. Det är bra med någon som själv handlar i de etniska mataffärerna och känner till utbudet.

Det är roligt att bjuda in människor, det har uppskattats. Varje gång har det blivit mat över som deltagarna fått ta med sig hem. Vi har köpt påsar och plastlådor.

Har ni förhandsanmälan?

– Ja. Det är nödvändigt för att kunna planera inköpen. Med tanke på de olika momenten i matlagningen är det viktigt att veta hur stora grupperna blir. I samband med anmälan frågar vi också deltagarna om deras allergier och dieter.

Hur marknadsför ni kvällarna?

Facebook är vår främsta marknadsföringskanal. I och med att jag jobbar som invandrararbetare i Vasa kyrkliga samfällighet så har jag en grupp på Facebook för vår engelskspråkiga församlingsgemenskap. Att skapa ett evenemang på Facebook och lägga till medarrangörer ökar synligheten. Mataftnarna har också synts i tidningarna och radion. Men personliga kontakter är ändå viktigast, en personlig inbjudan slår alla marknadsföringskanaler.

Har du andra tips?

Det lönar sig att söka finansiering. Vi fick bidrag från Svenska Kulturfonden som täckte alla matkostnader. Församlingen behövde bara stå för personal och utrymme. ☺

KOMMANDE EVENEMANG

2.4 kl 10.00 Familjedag på KREDU med lekar och annat roligt för hela familjen. I samarbete med Kyrkans Ungdom och KREDU. Frivilligt bidrag till Anna-Lena Särs arbete.

8.4 kl 20.00 20+ kväll på Backstage i Karleby med Riikka-Maria och Tomas Kolkka.

9.4 kl 10.00 Brunch i Jakobstads församlingscenter med Riikka-Maria och Tomas Kolkka.

10.4 Gudstjänst i Replot med Riikka-Maria och Tomas Kolkka.

14.5 Missionsfest i Kyrkoby församlingshem i Sibbo tillsammans med Sibbo svenska församling. Medverkande Rolf Steffansson, Pia Kummel-Myrskog, Christina och Andrey Heikkilä, Riikka-Maria och Tomas Kolkka m.fl. För mer information se separat annons.

Bild: Adobe Stock / denys_kuvalev

Donera till katastroffonden!

Genom att donera till katastroffonden ger du nödhjälp till de mest behövande. Just nu behövs din hjälp i Ukraina och dess grannländer.

Ge via MobilePay till numret 17550

Textmeddelande: sänd HJÄLP20 (20 €), HJÄLP10 (10 €) eller HJÄLP5 (5 €) till numret 16155

Via bankgiro: ge en gåva till FI38 8000 1400 1611 30, märk donationen: Hjälp

Tack för din gåva!

Insamlingstillstånd: RA/2020/1538
och ÅLR 2021/8249

**FINSKA¹⁸⁵⁹
MISSIONSSÄLLSKAPET**

Fyller du jämna år?

Öppna ett bemärkelsedagskonto.
Din gåva förändrar världen!

*Samtalen kostar 8,4 cent/samtal från en trådteltelefon och från en mobil (moms på 24 % ingår).

Ta kontakt med oss!

Tfn 040-7648051

finskamissionssallskapet.fi/bemarkelsedag

Möten ger insikter

Människan är ingen ö har vi hört sägas många gånger och det finns en stor sanning i det. Vi speglar oss i andra och vår världsbild blir mera nyanserad genom möten med olika människor och verkligheter.

Bibeln lär oss att vi alla är Guds barn, värdefulla och oändligt älskade. I Psaltaren 139 läser vi hur Gud vävde oss i moderlivet, kände oss redan innan vi föddes och ständigt omger oss på alla sidor. Att det är så, utmanar oss kristna att verkligen se och behandla varandra med samma kärleksfulla, likvärdiga förhållningssätt som Gud lär oss. Ännu är vår värld inte jämlik. Ännu far människor illa på grund av fattiga levnadsförhållanden, andras utnyttjande, våld, fördomar, ojämlika möjligheter och brist på stöd. I vårt handlande och bemötande av andra borde samma kärlek synas som den som Gud ser på sin skapelse med.

Jag har aldrig besökt något av vår församlings missionsområden själv. Men jag har sett och hört hur möten på plats gjort något med de medarbetare och församlingsmedlemmar som gjort det. Hur de efteråt engagerat berättat om människor de träffat. Hur de passionerat framfört

hur viktigt det är att vi fortsätter hjälpa, men också vad de människomöten som de haft på ort och ställe gjort med dem, hjälpt dem med och fått dem att inse. Jag har märkt en förändring i mig själv då jag hört missionärer berätta och visa bilder på människor de fått möta i sitt arbete. Hur "ett projekt på papper" fått ansikten, livsberättelser och därigenom fördjupad mening.

Vårt förhållande till Gud är relation. Låt oss därför också värda oss om våra mänskliga relationer och människomöten, både nära och långt borta. Låt oss visa det Jesus lärt oss om att ord och handling går hand i hand och leva ut det Gud lär, att varje människa är värdefull. Världen förnyas inifrån. Här, hos mig, idag – i relation till Gud och andra. För ett möte med andra människor ger mig insikter jag aldrig klarat av att få på egen hand.

Camilla Ekholm

kyrkoherde
Sibbo svenska församling

Andakt

FOTO: VIRVE RISSANEN